

in revelacione causę non omnibus notę, quosdam discipulorum suorum testes scilicet, et patrem et matrem puellę secum adhibuit. (Matth. 9, 19)

[32.31—33.15] Alter iudiciarii ordinis modus est, quem et tu dixeras, cum crimen non negatur, cum iam quasi extra portam civitatis celeribus exequiis reus effertur . . .

Secundum hunc modum videtur apostolus dixisse ad Corinthios „Ego quidem absens corpore, presens autem spiritu, iam iudicavi ut presens eum qui sic operatus est, in nomine Domini nostri Iesu Christi congregatis vobis et meo spiritu, cum virtute Domini Iesu tradere huiusmodi [hominem]^{d)} Satanę in interitum carnis. . . . Item paulo superius: „ut tollatur de medio vestrum, qui hoc opus fecit“, quod exponens Ambrosius dicit: „Cognito opere [isto]^{e)} pellendum [illum]^{f)} peccantem fuisse de cętu fraternitatis; omnes enim crimen eius sciebant. In qua re neque testibus opus erat, neque tergiversacione aliqua poterat tegi crimen.“

tis mortuę, ac si in revelacione non omnibus causę voce^{g)} quosdam discipulorum suorum testes, sed et patrem et matrem puellę secum adhibuit.

Alter vero iudiciarii ordinis modus est eorum, quę non sub paucorum noticia quasi adhuc in cubiculo connecta ut patrata credantur testibus indigent, sed quasi iam extra portam civitatis multa turba comitante elatus (Luc. 7, 12) ad multorum cognitionem delata esse noscuntur. De quo iudiciarii ordinis modo dicit apostolus: „Ego quidem absens corpore, presens autem spiritu, iam iudicavi ut presens eum qui sic operatus est, in nomine Domini nostri Iesu Christi, congregatis vobis et meo spiritu, cum virtute Domini Iesu, tradere huiusmodi hominem Satanę in interitum carnis.“ (1. Cor. 5, 3—5) Et paulo superius: „ut tollatur de medio vestrum qui hoc opus fecit.“ (ibid., 2) Unde Ambrosius: „Cognito opere pellendum peccantem fuisse de cętu fraternitatis“ dicit. „Omnes enim crimen eius sciebant, in qua re neque testimonio^{h)} opus erat, neque tergiversacione aliqua poterat tegi crimen.“ (Ps.-Ambrosius, Comm. in I. epistola Pauli ad Corinthios 5)

a) So Schlettst. 13; descendit sicut Sirmond.

b) So Schlettst. 13; qualitas est examinanda Sirmond.

c) So Schlettst. 13; notae Sirmond.

d) So Stuttgart H B VI 107; fehlt in Gretzers Edition.

e) So Gretzer; fehlt in Hs. Stuttgart.

f) So Schlettst. 13; testibus Sirmond.

Ferner finden sich auch die wichtigsten, von Bernhard in diesem Teil von De damnatione scismaticorum II zitierten auctoritates in Kapitel 28 von Hinkmars Opusculum¹⁵⁷⁾. Ohne Zweifel war Bernhard bei der Ausarbeitung des ersten Arguments in seinem libellus von dem Werk Hinkmars abhängig. Dieses Argument unterscheidet zwei Arten von

¹⁵⁷⁾ De damnatione scismaticorum II, S. 32, 5—10 = Bonifatius I., ep. ad episcopos Galliae (JK 349) = Hinkmar, Opusc., c. 28, hg. Sirmond S. 499, Migne PL 126, 401D—402A (Schlettst. 13 fol. 148^r).

De damnatione II, S. 32, 19—26 = Gregor I., Reg. VI, 3 (JE 1382) = Hinkmar, Opusc., c. 28, hg. Sirmond S. 499, Migne PL 126, 402BC (Schlettst. 13 fol. 148^v).